

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۱۷ دسمبر ۲۰۱۲

باز هم حکومت اسلامی ایران،

به کشتار زندانیان سیاسی در سال ۶۷ اقرار کرد!

بازتاب، سایت نزدیک به محسن رضائی فرمانده سابق سپاه پاسداران حکومت اسلامی و دبیر کنونی مجمع تشخیص مصلحت نظام جمهوری اسلامی، به تاریخ دیروز ۲۵ آذر [قوس] ۱۳۹۱، نوشته است: «با گذشت ربع قرن از تابستان سال ۱۳۶۷ و طرح مسایل مختلف درباره این موضوع، خبرنگار «بازتاب» به ناگفته هائی درباره جلوگیری از اعدام زندانیان مارکسیست و چپ در این سال دست یافته است. یک منبع آگاه در این باره به خبرنگار «بازتاب» گفت: پس از صدور حکم تشکیل محاکم سه نفره در سال ۱۳۶۷ برای اعضای سازمان مجاهدین خلق (منافقین)، افرادی که این حکم را از امام دریافت کرده بودند، توانستند حکم مشابهی را در مورد اعضای سازمانهای چپ و مارکسیستی اعم از چریک های فدائی خلق، حزب توده و... دریافت کنند.

با آگاهی وزیر وقت اطلاعات، حجت الاسلام ری شهری از این موضوع، گزارشی به امام خمینی ارائه گردید و ایشان پس از دریافت این گزارش، حکم را متوقف و موضوع را جهت تصمیم گیری نهائی به مجمع تشخیص مصلحت ابلاغ کردند.»

بازتاب می نویسد: «مجمع تازه تأسیس تشخیص مصلحت که در آن دوره به ریاست رئیس جمهور تشکیل می گردید و از اعضای معدودی تشکیل می شد، به این موضوع رسیدگی کرد.

در جلسه این مجمع که در دفتر آیت الله خامنه ای تشکیل گردید، ایشان پس از طرح موضوع با صراحت و شدت با این اقدام مخالفت کرده در سخنان صریح و تندى به مخالفت با این رویه می پردازد و بر اساس این نظر آیت الله خامنه ای و حمایت رئیس وقت مجلس شورای اسلامی و سایر اعضا از این نظر، موضوع اعدامهای زندانیان چپ که تعدادشان به هزاران نفر بالغ می شد، منتفی گردید.»

سؤال این است که «با گذشت ربع قرن از تابستان سال ۱۳۶۷»، چه اتفاقی افتاده است که این ارگان حکومت اسلامی به نقل از منبع «آگاهش» می‌خواهد رهبر فعلی و مجمع تشخیص مصلحت‌شان را از این جنایت هولناک علیه بشریت مبرا کنند؟!

به نظر من، جواب روشن و شفاف است. فعالیت پنج ساله کارزار ایران تریبونال و محکومیت حکومت اسلامی به عنوان جنایت علیه بشریت، سران حکومت اسلامی را از نظر داخلی و بین‌المللی به وحشت انداخته است: نخست این که حکومت اسلامی و همه جناح و دار و دسته‌های تبهکار و مافیائی که در همه جنایات حکومت اسلامی در دهه شصت، به ویژه در رابطه با کشتار چندین هزار زندانی سیاسی در سال ۶۷، نقش مستقیم و غیرمستقیم داشتند در این سال‌ها همه تلاش خود را به کار گرفته بودند تا این کشتارها به فراموشی سپرده شود. اما اکنون ایران تریبونال، این جنایات تاریخی حکومت اسلامی را در مقابل جامعه ایران، به ویژه نیروی جوان و هم‌چنین بخش قابل ملاحظه‌ای از افکار عمومی مردم جهان قرار داده است.

دوم این که اکنون حضور سران و مقامات حکومت اسلامی در خارج کشور، همانند سابق نخواهد بود و با نگرانی به سفرهای خارج کشور خواهند رفت. چرا که آن‌ها در هر جا حضور پیدا کنند بی‌تردید یکی از سوالات مهم خبرنگاران از آن‌ها، در رابطه با کشتار زندانیان در سال ۶۷، و خاوران‌ها خواهد بود.

هم‌چنین هر جمعی از خانواده‌های جان‌باختگان و جان‌بدربرگان از زندان‌ها و کشتارهای حکومت اسلامی، به محض آگاهی از حضور سران و مقامات حکومت اسلامی در کشور محل اقامت‌شان، از جمله می‌توانند با اتکاء به اسناد تریبونال خواهان بازداشت آن‌ها به دلیل جنایت علیه بشریت شوند. البته نباید توهم داشت که این مسأله تا روزی که حکومت‌های جنایت‌کاری هم چون حکومت اسلامی بر سر قدرت هستند دولت‌های به اصطلاح دمکراتیک غرب وارد چنین عرصه‌هایی شوند. چرا که احتمال دارد منافع اقتصادی و سیاسی و نظامی دیپلماتیک‌شان در معرض خطر قرار گیرد. از این رو، دولت‌های سرمایه‌داری جهان، هدف‌شان از به کار بردن واژه‌هایی چون دفاع از حقوق بشر و آزادی و غیره اغلب ریاکارانه است و واقعیت ندارد. برای مثال، هنوز هم هیچ‌کدام از دولت‌های جهان، حکومت اسلامی را به خاطر کشتار چندین هزار زندانی سیاسی در سال ۶۷، محکوم نکرده‌اند. آن‌ها، حتی احکام دادگاه فدرال المان درباره ترور رستوران‌میکونوس را که رسماً حکومت اسلامی را به دلیل ترور و جنایت علیه بشریت محکوم کرده است، نادیده گرفته‌اند. خود دولت المان، در آن موقع هیچ‌گونه محدودیتی برای سفر سران و مقامات حکومت اسلامی به المان، در نظر نگرفت و هم‌چنان به فکر رابطه اقتصادی و سیاسی خود با حکومت اسلامی بوده است. بنابراین، اصلی‌ترین هدف ایران تریبونال، جلب افکار عمومی مردم متمدن جهان به کشتارهای دهه شصت حکومت اسلامی بود که در این راه موفق شده است.

در سال جاری، کارزار ایران تریبونال در دو دور دادگاه لندن و لاهه با اتکاء به شهادت مستقیم حدود هشتاد تن از خانواده‌های جان‌باختگان و جان‌بدربرگان از کشتارها حکومت اسلامی، این حکومت را به دلیل جنایت علیه بشریت محکوم کرد. تاکنون فلم و گزارشات این دو دادگاه را میلیون‌ها نفر از مردم ایران و جهان از طریق رسانه‌های عمومی دیده و یا خوانده‌اند.

به این ترتیب، یکی از مهم‌ترین دستاوردهای کارزار ایران تریبونال، تأثیر گسترده آن در افکار عمومی جامعه ایران و جوامع بین‌المللی در جهت افشای وحشی‌گری‌های حکومت اسلامی و به شکست کشاندن تلاش‌های حکومت اسلامی و طرفدارانش برای به فراموشی سپردن جنایت‌هایش در دهه شصت است.

بر اساس گزارشی که در سایت کارزار ایران تریبونال منتشر شده است به گفته «آمار گروه ارتباطات بین المللی رسانه نی» که مرکز آن در لندن است، به فاصله نوزده اکتوبر تا پانزده نومبر ۲۰۱۲ نیم میلیارد و نیم در سراسر جهان در جریان دادگاه لاهه و کشتار زندانیان سایسی قرار گرفته اند. ده ها تلویزیون، روزنامه، نشریه، بولتن خبری، فیس بوک، توئیتر و سایت، از خاورمیانه تا استرالیا و کانادا و اروپا و امریکا دادگاه را در این فاصله تحت پوشش قرار داده و خبر آن را منتشر کرده اند و یا درباره آن مطلب و مقاله نوشته اند.

براساس آمار همین گروه، میان پانصد تا شصت میلیون نفر نیز به فاصله چهارده تا سی جون ۲۰۱۲، مرحله اول دادگاه را در سراسر جهان تحت پوشش قرار دادند. براساس این آمار، پوشش رسانه ئی مرحله اول دادگاه در لندن، به لحاظ تعدد رسانه ها، وسیع تر از مرحله دوم در دادگاه لاهه بوده است.

دو آمار موجود، شامل پخش مستقیم تلویزیونی و اینترنتی کارزار ایران تریبونال و ده ها تلویزیون و رسانه فارسی زبان که هر دو مرحله دادگاه را تحت پوشش قرار دادند، نمی شود. نزدیک به چهل میلیون نفر در ایران از طریق پخش مستقیم دادگاه و تلویزیون ها و رادیوهای ایرانی در جریان هر دو مرحله دادگاه قرار گرفتند. طبق این آمار، در مرحله اول، هفت میلیون نفر از طریق بی بی سی فارسی، ۹ میلیون نفر از طریق صدای امریکا، هشت میلیون نفر از طریق تلویزیون من و تو و پانزده میلیون نفر از طریق تلویزیون های ماهواره ئی فارسی زبان در امریکا و کانادا و استرالیا و تلویزیون های کردی زبان در ایران در جریان دادگاه قرار گرفتند. به این آمار باید، آمار ده ها رادیوی محلی و سراسری که صدای شان در ایران شنیده می شود اضافه کرد. بخش وسیعی از این آمار چهل میلیونی، هم زمان از طریق پخش مستقیم در جریان هر دو مرحله دادگاه قرار گرفتند.

بی تردید این کارزار، صف جنبش های اجتماعی آزادی خواه و برابری طلب و عدالت جو را در جهت سرنوشتی کلیت حکومت اسلامی با قدرت سیاسی و اجتماعی مردم آزاده ایران و بدون دخالت دول امپریالیستی، تقویت کرده است.

بی شک، چنین مبارزه ای در این ابعاد گسترده، سران حکومت اسلامی را نگران کرده است تا این که سایت بازتاب را مأمور این امر کرده اند تا از منبع به اصطلاح «آگاهش»، خامنه ای و رفسنجانی و دیگر سران فعلی حکومت اسلامی را تیرنه نمایند. دیگر این نوع تبلیغات ریاکارانه و دروغین در جامعه ایران تأثیری ندارند. همین امروز نیز خامنه ای سردهسته آدم کشان و غارتگران اموال عمومی مردم ایران، حکومت اسلامی است که هر روز در زندان هایشان مخفی و علنی آدم می کشند.

این ادعای سایت بازتاب مبنی بر این که خامنه ای جلو اعدام توده ها و کمونیست ها و... را گرفت ریاکارانه و دروغ بزرگی است! تاکنون در خاطرات منتشر شده مقامات حکومت اسلامی به این مسأله اشاره نشده است. مضاف بر این که سیدعلی خامنه ای، آن زمان در دیدار با دانش جویان و در پاسخ به علل اعدام زندانیان، گفته بود: «مگر ما مجازات اعدام را لغو کردیم؟ نه! ما در جمهوری اسلامی مجازات اعدام را داریم برای کسانی که مستحق اعدامند...» بنابراین، عملکرد امام خامنه ای و کل حکومت اسلامی هم چون دوران طلایی امام خمینی، جنایت کارانه و تبهکارانه و مافیائی است.

در چنین شرایطی، هرگونه تلاش و مبارزه در جهت افشاش ماهیت ضدانسانی و قرون وسطائی حکومت اسلامی، حذف قوانین بی رحمانه و ظالمانه ای چون حذف مجازات اعدام و آزادی بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی و اجتماعی در ایران و لغو سانسور، از مهم ترین اقداماتی است که جنبش های اجتماعی و سیاسی آزادیخواه، برابری

طلب، عدالت جو و سوسیالیست در داخل و خارج کشور را در جهت سرنگونی کلیت حکومت اسلامی تقویت می کند.

یکشنبه بیست و ششم آذر [قوس] ۱۳۹۱ - شانزدهم دسمبر ۲۰۱۲